



Nro. 48.

A' FELS. CSASZÁRNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből , Pénteken Junius 14 - ik napján
1805 - ik elztendőben.

B é c s.

A' tegnapi, u. m. az Urnapi szent procezszio-
járás, igen kies idő lévén, a' buzgó népnek 's min-
den rendű R. Katholikus lakosoknak nagy gyü-
lekezete által, a' Fels. Udvar ithon lévő tagjainak
jelenlétekben , szokott fényes pompával innepel-
tetett.

Ő Cs. és Cs. Kir. Felsége, *Prágába* való ér-
kezése után tsak hamar az első napokban , egy-
oly Patenst tétetett közönséggé, a' mely által a'
Cseh országban uralkodó rend felett való drága-
ságnak elhárittatása , 's különösen az igen nagy
nyereséget vadászó kereskedők' gabonával való

B b b

törvéntelen uzsorázásoknak megakadályoztatása, hathatósan tárgyztatik.

O l a s z O r s z á g.

Maylandból, Máj. 26-kén. Nagy szerentse, hogy a' koronázás e. h. 23-káról mára által tétett. Akkor igen kedvetlen szél fújt egész nap és az effő meg nem szűnt: ma ellenben igen kellemetes ábrázattal közöntvén-bé a' réggel, a' leg szebb idővel biztat. Már egészen eltöltötte az útzákat és piatzokat a' nézők véghetetlen sokasága, és minden felé az örvendező kiáltások hasogatják a' levegőt. Ö Cs. K. F.ge egy e' végre a' leg szebb ízlés szerént készült és minden fal nélkül való szín alatt gyalog fog a' Királyi kastélyból a' templomba sétálni, mely szerént minnyájunknak szerentsénk lehet látásához. A' koronázás' szolennitáffának végződésével azonnal hintájába fog ülni ö Cs. és Kir. F.ge, és nagy számú kísérelével egyetemben, egyenesen a' Sz. Ambrus templomába megyen háláadó imátság végett.

A' koronázást követő szolennitások ilyen rendel tartanak Máj. 26-kától fogva Jun. 2-káig: 26-ikban, mint a' koronázás' napján, az egész városban közönséges világozás, és a' *Bonaparte Forum* nevű piatzon tűzjáték lesz; 26-ikban ki nyúgodja magát a' nép; 28-ikban délútan szeke- rekkal és lovakkal való futás tartatik a' Márs' pi- atzán, és egy levegőigolyobis botsáttatik fel; 29-ik- ben délelőtt jutalmak osztatnak a' Belső Minister szállásán azoknak a' polgároknak, a' kik valamely manufaktúra béli szorgalmatoskodáffok által ma- gokat megkülömböztették, és menyaszszonyi aján- dékok adatnak mind azoknak a' hajadonoknak, a' kiknek 9. élő testvéreik vannak. Délután és

estve, a' néphez alkalmatatott külömbkülömb féle időtöltések lesznek külömbkülömb megvilágosított közönséges kertekben; 30-ikban ismét kinyugodja magát a' nép; 31-dikben bált és muzsikát ad a' Maylandi Tanáts a' nagy theatromon. Jun. 1-ső napján megint szünet lesz; végezetre vasárnap (Jun. 2-kán) a' Ministerek adnak bált.

Maylandból Máj. 27-kén. A' Napoleon koronázása tegnap véghez mene. A' Klérus, 's minden Tanátsok és Elöljárók, délelőtt a' fő templomba özsze gyülekeztek, a' hol 12 óra előtt a' Császárné is megjelenvén, a' Klérus által egy kárpit alatt a' számára készített magass székbe kísértetett. A' Császár éppen 12 órakor érkezett meg. Elöl feles számú fegyveres csoportok, 's a' Pázsék, és Czeremoniamesterek mentek. Ezeket követték, Kardinális Bellisomi Főudvarmester, Fenaroli, Hertzeg Piombino, 's Marschal Jourdán, a' kik a' Nagy Károly czimereit t. i. a' koronát, páltzát, az igasság' kezét, és a' kardot hozták. Itt következtek, Olasz Királyi Fő Kancellárius Melczi, a' Választógyülesek' Elölülői, Hertzeg Eugenius, és a' Fő Kamarás - ur Litta. Ezek az Olasz Királyi czimereket, t. i. a' Koronát, Paltzát, az Igasság' kezét, Gyűrüt, Kardot, és Palástot, ezek után pedig, Marschal Moncey és Brüne, Minister Champagny, Marschal Berthier, és Minister Talleyrand a' Fr. Császári czimereket, u. m. a' Világ - golyóbissát, a' páltzát, az Igasság-kezeit, a' Nyakravalót, és Palástot vitték. A' Kamarás urak, Adjutánsok, és Istálómesterek, a' Csász. czimerek mellett mentek két felől. Itt következtek az ország Nagy

Méltóságai, 's nyomokban ezeknek a' Császár és Király, méltóságos lépésekkel, egygyik kezében a' páltzát, másokban az Igasság' kezét tartván, fején a' Császári Korona, és rajta az Olasz Királyi palást lévén, a' melynek hátranyúló végeit egy Francia és egy Olasz Főistálómester tartották. Ilyen készüléttel és a' népnek szünetnélkül való éljen kiáltása közben, a' fő templom' nagy ajtajához érkeztén, a' fő papi ruhában álló Kardinálisok és Püspökök által fogadtatott, 's vezetett a' thronusba. Az ide való Kardinális - Érsek, elkezdte a' *Veni Creatort* — a' Nagy Tisztek a' czimereket letették — a' nevezett Kardinális a' nagy miséhez hozzá fogott — a' Királyi czimereket megszentelte. Az Udvari Nagyfőpap a' leg idősebb Érsekkel és Püspökkel egyetemben a' thronushoz menvén, a' Császárt az óltarra vezették, a' hol az Érsektől a' megszenteltetett Királyi czimereket által vette; az után letérdelt, és a' szokott könyörgést elmondotta; az arra kineveztetve lévő Nagytiszteknek a' páltzát és igasság' kezét általadta; ismét az óltarra menvén, vette az úgy nevezett Vas vagy régi Lombardiai koronát, a' maga fejire maga feltette; ismét letette: azután vette az ujj Olasz Kir. koronát, azt a' Csász. koronába belé illette, belé szoritotta, 's így a' fejére tette; a' tisztektől a' páltzát és igasság' kezét, a' kiknek azt általadt a' vólt, megint elvette, 's így felkészülve a' templomon egész szolennitással keresztül sétált, és thronusába ült. A' Kardinális Érsek a' thronus' eleibe állván, ezeket mondotta-el megillető felszóval: *Vivat imperator rex in æternum!* a' melynek hallására az éljen a' Császár

és Király kiáltás, a' nagy templomot egészszén bétöltötte. —

„A' Királynak kikiáltása után visszakésértetvén a' Kardinális-Érsek egy Czeremoniamester által az oltárra, a' misét tovább folytatta. Az Evangéliumnak elénekeltetése után a' Császárhoz vitetett az evangéliumos köny, a' ki azt mélységes tisztelettel megtsókolta. Az *Offertorium* elkövetkezésekor a' thronus eleibe ment a' Nagyczeremoniamester, és mélyen meghajtván-magát, az által jelt adott a' Császárnak, hogy eljött volna az idő az áldozatnak az Oltárra való vitélére. *Paravicini* nevű fő aszszonyság, a' ki arra volt kineveztetve, hogy a' Császár előtt 13 darab aranypénzt és egy gyertyát vigyen, és az ujj Királyság béli külömbkülömb fő tisztek, kik között egygyik hasonlóképpen egy gyertyát, a' másik egy ezüst kényeret, a' harmadik egy arany kényeret, a' negyedik egy óltári edént vitt, mindezek felkelvén a' thronus eleibe mentek, hogy annak lábainál ezen áldozatokat általvegyék. A' Császár a' thronusból kiszállván, kísérvével egyetemben gyözedelmi marsch muzsikalzó mellett az oltár felé indúlt, a' hol a' meg nevezett áldozatokat, azoktól, a' kik azokat vitték, elfzedte, és az Érseknek kezébe adván, a' thronusába ismét vissza ment. Az Altalváltozás' alkalmatosságával, a' Császár fején lévő koronát az arra kineveztetve lévő tisztelevette, és a' Császár ismét letérdelpelt; az Altalváltozás után pedig felállván, a' koronát ismét feltette maga-magának. Az Udvari Nagypap az Érsekhez közelitvén, ezen szóknak elmondása közben: *Domine non sum dignus* egy tsókot kapván attól, azt a' Császárnak és Királynak általvit-

te. Ugyan ő a' mise után az Evangeliumos könyvet felvévén, a' Császárhoz vitte, a' ki a' maga kezét arra rá tévén, az Ország Fő Tanátsai által előhozott esküvés formát fenn és hallható hangon elmondotta, ilyen képpen: — „Esküszöm, hogy én az ország' egészségét, a' Status' vallását, a' jusok' egyenlőségét, a' politikai és polgári szabadságot, és az eladott nemzeti jószágoknak jelenvaló állapotjokban való megmaradását, oltalmazni, tisztelben tartani, és tartatni fogom; hogy alattvalóimra semmi ujj adót nem vettetek azon kívül, a' mi a' törvények erejével megegyez; és hogy nekem az én ország'ásom alatt, tsak az Olasz nép' boldogsága, szerentséje, és ditsőffége lesz az életem célom.” — Ezek után felkiáltván a' Héroid, következőképpen szollott: — „Az igen ditsőfféges igen felséges *Napoleon* Király, megkoronáztatott és a' thronusra emeltetett.” — A' szolenitás' végződését az ágyuk' dörgése a' népnek hirül adta — a' *Te Deum laudamus* éneklés elkezdődött — a' Klerus a' thronushoz ment, és a' Császárt a' kárpit alatt a' fő ajtóhoz kísérte, a' ki onnét késérőivel egygyütt a' Királyi udvarba az előbbeni rendel vissza sétált, 's onnal (mint fellyebb írjuk) hintóban, a' Sz. Ambrus templomába ment.

Frantzia Ország.

Párisból, Jun. 1. ső napján. Két igen esméretes és nevezetes emberek multak-kimostanság a' világból, az egygyik t. i. Báró *Hompesch* a' Malthai Rendnek volt Nagymestere, a' másik pedig a' szép feleségű *Tallien*. Az első Montpellierben, e' pedig Spanyol országban halt-meg, a' hol né-

hány esztendőktől fogva Frantzia Konzúli, vagy az ujj nevezett szerént kereskedésre ügyelő Bízatosi fővel Alikante városában lakott.

A' *Strafsburgi* leg ujjabb levelek szerént, a' Császár megváltoztatván azon első plánumát, a' mely szerént Maylandból a' Déli Frantzia Departamentomoknak látogatásokra akart menni, a' mostani plánuma szerént a' *Simploni* nevezetes újj országútan által, Helvétziának fog, és minekutánna annak egy részén keresztül utazik, Strafsburg és Metz városait meglátogatja, Párisban is megjelen: hanem tsak néhány napokig mulat itt, 's azzal egyenesen indul Boulogne felé a' táborhoz. Strafsburgban már készítik is számára a' szállást.

A' *Moniteur* ujjabban néhány jegyzéseket adott ki, mint külömbkülömb helyekről vett, hanem az Anglus levelekben kiadatott tikkelyekre tzelozó tudósításokat. Ilyenek summásan a' következők: — „

„*Petersburgból*, Máj. 14 kén. A' Woroncsoff mesterséges iparkodásainak semmi következése nem lett. Sándor Császár kinyilatkozatta, hogy a' neutralitás' systemájától ugyan el nem áll, és sem az Anglusok sem a' Frantziák mellé nem tsatolja magát, hanem azonközben, ha a' békeffégnek helyreállittatására valamit tehet, azt készséggel megreálittatja; hogy azonközben a' maga közbenjárását tsak abban az esetben ajánlhatja, ha mind két Fél egyenlő mérséklettséget mutat, és hogy kötsönösön mind kettő minden másika-felett való felsőségnek kívánásáról le mond; és hogy végezetre abban az esetben adódhatna vizsgálja a' világnak a' békeffég, ha az uralkodó Fejedelmeknek

felsősegeket tárgyazó princzipium, szárazon vizen szent és állandó fundamentomra helyheztetődne. Erőssítik, hogy Sándor ö Cs. F. ge egy ezen gondolkodás' módjával megegyező levelet irt volna önnön maga, Napoleon Császárhoz, és hogy Novisilczoff ur, innen útnak indult volna Mayland felé. —

„Lizabonból, Máj. 9-kén. Itt egy Anglus szállító hajós sereg mutatta-meg magát e. h. 5-kén, a' melynek egy része 6-ikban a' más része 7-ikben a' Tagus' öblibe béevezett. Ezen, a', Queen nevü 98 és Dragon nevü 80 ágyus Linea, 's meg egy 12 ágyus kitsiny hajóknak védelmezések alatt evező, és szállító-hajókból álló, sereg teszi, azt a' nevezetes titkos expeditziót, a' melyről annyit beszéltetek. —

Lizabonból, Máj. 14-kén, Már hozzá szoktunk az Anglusok nagyzó beszédgyekhez; tudjuk mit kelljen tartani azon titkos expeditziókról, a' mellyeknek ök azért szokták adni ezen nevezet, hogy az által Európának figyelmetességit arra vonhassak. Midön ök ezen kifejezéssel élnek, azzal nem egyebet akarnak mondani, hanem, hogy nékiek nintsen meghatározott tzéljok, vagy pedig hogy Frantzia országnak állapotját is a' magokéhoz hasonlítani gondólván, azt hiszik, hogy titkos expeditziójoknak emlegetése által ránk ijeszthetnek. Ha ök egymás után több efféle expeditziókat készitnének is útra, el nem foglalnák azok is a' mi figyelmetességünket. Tudjuk, hogy sem a' Sequana, sem a' Schaldis, sem a' Rénus, sem a' Garunna vizeken fel nem fognának ezen expeditziók evezni. Frantzia ország azért nem fél

mind ezektől, hogy ötet egy felől sem lehet megtámadni, midőn azonközben a' mi expeditzióink, a' mellyek, ha szintén mi azokat így nem nevezük is, valójában igen titkosok, Angliát nem kevésbé nyughatatkodtatják, azért, hogy ötet az ő megelégedhetetlen kívánossága olyanná tette, hogy minden részei megsebesíthetnek. Ahoz a' historiából esméretes bajnokhoz hasonlithatjuk ötet, a' kinek kezdetben igen jó alkatásához alkalmaztatott ereje vólt, hanem néhány hónapok vagy néhány esztendő alatt igen meg nevedvén és kövéredvén, egy részét elevenességének elvesztette; azonban tagjainak bámulásra méltó nagyságokba bizakodván, erejét nem kemélette, tagjaihoz képpelt nem nevelte, hanem inkább mértékletlenül vesztegette azt a' viaskodás' helyein. Azomban, megsalta magát, naponként gyengülni kezdett, és maga elhittségének veszedelmes áldozatjává lett. Hanem térjünk vissza Angliának ezen titkos expeditziójára. Ez a' valamint titkos úgy igen híres expeditzió, megérkezett tehát végezetre a' Tagus' torkához. A' Frantzia és Spanyol Követek azonközben haladék nélkül megjelentek a' Queylusi Kir. Kastélyban, és jelentést tettek, hogy ha az Anglus sereg el nem távozna onnet, ők haladék nélkül oda fognak Lizabont hagyni. Az Uralkodó Hertzeg megtétette a' battériákban a' készületeket, és az Anglusok a' 48 óra alatt való eltávozásra meghívattatván, tegnap már útban valának Gibraltár felé, a' hol ujj rendelkezéseket fognak Londonból, mint halljuk, várni. Ugy látszott, hogy valami 4 vagy 5 ezer emberekből álló katonasereg ült ezen szállító hajókon. Lehetetlen An-

gliának gyenge gondolatját megfogni, miként akar Portugalliába 4 vagy 5 ezer embert kiszállíttatni, a' hol ezen marok seregnek nem soká 60 vagy 80 ezer Frantziákból és Spanyolokból álló sereggel kellene szembe szállani; 's kivált-hogy akkor akarja azt ide küldeni, midön önnön birtokainak van őrző seregek dolgában fogyatkozások, 's midön St. Christoph szigetén 200, és Barbados szigetén 900 katonájánál több nem találtatott, &c. —

Karthagenából, Máj. 4-kén. A' Spanyol hajós sereg, a' mely ezen kikötőhelyből kivezett vala, 8 Linea hajókból áll; csak partjainknak bátorságba való helyheztetése, 's az Anglusoknak elkergettetések végett tette ezen útat. Majorka szigetéig menvén, kiszállította oda azon katonasereget, a' mely az őrző sereg' segítségére küldetett, 's azután megint visszafordult ide Karthagenába szerentsésen, minekutánna az Admirál Nelson 11 Linea hajókból álló sereget is üzöbe vette volna. Ezen ellenséges Admirális, harmadik versben térvén vissza az Egyiptomi partokhoz tett útjából, a' mi Touloni hajós seregünknek a' Gibraltari szorosban való kivezése után 27 napokkal érkezett ide Karthagenához. Itt lévő hajós csoportunknak bezárva való tartásával mulatja magát; pedig ezt sem fogja megakadályoztatni, hogy másod versben is ki ne evezzen, 's hogy magát a' Toulonból kivezendő második rendbéli hajós sereggel özfize ne tsatolja. — (Hogy Nelson, későbbre Karthagenát 's Gibraltárt is oda hagyta, és az Atlantikum tengerre kivezett, már irtuk az ujjabb tudósításokból).

N a g y B r i t a n n i a.

Az Admirál Gardner hajós sereginek és a' Bresti

Fr. hajós seregnek egymással való megverekedésekből, mint a' következő levelek bizonyítják, még ezen alkalmatossággal is semmi nem lehet —

„*Londonból*, Máj. 20-kán. Az Országlószékhez olyan hiradás érkezett vala szombaton, hogy a' Bresti nagy hajós sereg kivezett volna. A' hír tegnapestve az egész városban közönségessé lévén, nem kevés nyughatatlanságot okozott vala. Elzekerbe vévén t. i. a' Frantziák, hogy Adm. Gardner a' szélvész miatt a' kikötőhely elöl eltávozni kén-telenítettett volna, e. h. 14-kén a' kikötőhelyből ki felé kezdettek nyomúlni. A' vigyázat végett ott maradott Fregátok azonközben az ellenség' mozdulásait elzekerbe vévén, Adm. Gardnernek hirt-ve hirt tettek. Azon tudósításában, a' mellyet 14-ikben estve indított-el Adm. Gardner, azt irta Országlószékünknek, hogy már akkor a' kikötőkely' száján kívül állottak volna az ellenséges hajók: hanem egy tegnapi ujjabb tudósításában jelenti, hogy megint bé vonták magokat a' kikötőhelybe.

„*Londonból* Máj. 21-kén. Adm. Gardnertől, a' ki 13 ikra virradó éjjel ismét vissza indúlt a' Bresti öböl felé, egy sebessen evező postahajó érkezett Plymouthba, olyan hirrel, hogy nevezett Admirálisunk a' következő napon virattakor 9 ellenséges hajót szemlélt meg a' kikötőhelyen kívül az úgy nevezett Fekete-köszikla előtt hadi-rendben állva. A' hatra lévő része is a' hajós-seregnek, a' mely valami 16 Linea hajókból állott, minden mozdulásai által kinyilatkoztatta, hogy hasonlóképpen kivezni szándékozik. Azt gondolta az ellenség, hogy az Admiral Gardner hajóit e. h. 11-kén a' nagy szélvész megrongálvára, ő egy

darabig azoknak foldoztatásokkal fogná idejét kikötőhelyeinkben tölteni. Hanem megtsalta magát. Adm. Gardner készen várta a' Frantzia hajós sereg' kivezését, és annyival is inkább remélte hogy az ajánlott ütközetet nem fogja megvetni, hogy nállánál nagyobb erővel volt, 's önön partjai mellett állott, a' hol tsak esméretesebbeknek kell a' Fr. hajós legényeknek a' tenger mélységeivel a' miéinknél lenni. Azonközben, tsakugyan szemlélni kéntelenittének nagy kedvetlenséggel a' miéink, hogy az ellenséges hajók 14-ikben estve a' kikötőhely külső öblibe egymásután ismét vissza takarodának. — Mind egygyütt 40 kisebb nagyobb hadi hajókból mondják állani ezen ellenséges hajós sereget, 's tsak Linea hajót 25-töt számláltunk benne.

(Ezen tudósítások azt mutatják, hogy a' közelébbi postanapon közlött Tönningeni levélnek tsakugyan volt fundamentoma.)

„*Erine* nevű Amerikai tsajka (schaloupe) érkezett e. h. 18-kán éjjel Doverhez (igy folytatja szavait a' Londoni tudósító). Nem soká széllyel futott a' hír, hogy a' Bonaparte Jeromos' felesége jött ide rajta. Alig várta virattát a' soka-ság, 's már a' parton várta kimondhatatlan kívánsággal ezen nevezetes vendéget, a' ki délutánni 3 órakor, egy férjfi testvérének, egy kedves barátjának Andersonnének, 's meg *Garnier* nevű Orv. Doktornak, a' ki Amerikától fogva kíséri, társaságokban, kiszállván, leirhatatlan részvétellel fogadhatott. Egy *Doveri* lakos, a' ki már e' végre előre készen tartotta hintáját, az aszszont azonnal belé ültette, külömben könnyen rosz kö-

vetkezése lehetett volna igen viselős állapotjára nézve a' szép Amerikai aszszonyt látni kívánó nép' tolyongásának. Ezen ifiú aszszony valóságos képe a' szépségnek. Tudva van, hogy a' férjét Lizabonig kísérte, és hogy ott egymástól megválván, *Jeromos* Madrid felé 's onnan tovább folytatta útját, az aszszonynak pedig tudtára adódván, hogy Amerika felé vissza evezzen, lebetegülésének közelítésére nézve magát arra határozta, hogy azt Hollandiában várja-el. E. h. 17-kén Texelhez érkezett, de a' hol már előre parantsolatja volt a' Komendánsnak, hogy ha az *Erine* oda érkezne, nemtsak hogy a' kikötést meg ne engedje néki, hanem a' rajta lévő személyeknek a' szárossal való közösüléseket is a' lehetőségig akadályoztassa. A' Londoniak igazi megilletődéssel fogadván a' szerentsétlen vendéget, nagy barátsággal viseltetnek hozzá.

Londonból, Máj. 29-kén. A' Ferroli kikötőhely elől is érkeztek tudósítások az Országlószékhez. Adm. *Calder* írja, hogy az ellenséges hajós sereg e. h. 10-kén ki akart onnan evezni, tudván azt, hogy az Anglusok ereje, a' mellyel a' kikötőhely' száját bezárva tartják, tsak félannyi volna, mint az övé. Adm. *Calder* azonközben egy kis hadi praktika által jeles tsalt vetett néki. Agyúlövészek által t. i. olyan jelt adatott, mintha egymás, hátul nem meszse álló hajós sereget hívna az ütközetre elő, a' mellyet a' Spanyolok hallván, azt valóságnak lenni gondóltak, és ki nem eveztek.

M a g y a r O r s z á g.

Bereg Vármegyéből. Ezen Ns. Vármegyének nagy érdemű Vice Ispánja, Cs. K. Kamarás

T. N. Lonyai és V. Naményi *Lonyay László* úr, Pünkösd havának 21-ik napján életének 54-ik esztendejében, kimúlt ez életből.

N. Váradról Máj. 24-dikén. E' napokban jöve ki a' N. Váradi sajtó alól T. *Simonchich Innocentius*'s, már több munkájiról is eléggé eszméretes, Tudós Szigethi Director Urnak ezen homlok irást viselő, egy árkusból álló, de magában sokat foglaló munkátskája: *Memoria Familiae Calasantinæ, in Marmatia adnotata 1805*, melyben előadatik ezen Tudós Szerzetnek Hazánkban lévő Collégiumainak eredete. Emlékezet vagyon benne már a' *Szathmáron* felállítatandó *Gymnasiumjokról* is. Ezen hasznos intézetnek, melly mind a' lelkeknek, mind az Ifjúság' tanittatásának hasznát tárgyazza, Mlgos B. Fischer István Szathmári Püspök, Ő Nagysága az előmozdítója. Éljenek az illyetén buzgó Lelki fő Pásztorok! kik valóban az efféle nagy tetteikért való háláadást még a' késő maradékokra is által fogják plántálni.

N. Váradról 25-ik Májusban. Ama' néhai T. Tudós *Budai Ferentz Szováthi* Prédikátor Urnak *Magyar Ország' Polgári Historiájára való Lexiconjának* II-ik Darabja már meghaladta a' sajtót. Valaki az első darabot megszerzette, és olvasta, reménylem, hogy ezen II-ik Darabnak mi-voltáról is ítéletet tehet. Boldog idő! midőn Hazánk' nagy férjfiainak, 's vitézi tetteiknek históriáját egészen a' XVI-ik század' végéig egy tsomóban illy gyönyörűséggel olvashatjuk!

J e l e n t é s.

A' kinek három száz vagy kevesebb, két vagy három esztendő, egészséges, eladni való nyöstén

Juhai vannak: azt, hogy hol legyen, és párjának mi az ára, a' Szala Vármegyében Tsáktornyán lévő Posta Mester urnak megírni, 's ha lehet gyapjából egy kevés mufrát is levelébe zárni, neterhelteffék.

H i r a d á s.

Mélt. Gróf Amade Ferencz Urnak Szeniczi Jólzágában, nevezetesen a' Nagy Szombathból Holicsra menő útban lévő Szurovini Majorjában, a' Holicsi nyájbol, és egyéb leg-jobb fajtából származott 2 — és 3 elztendős selyem kosok vannak naponként el-adók, egy egy 100 forinton. Az érdeemes vevők, kik a' selyem birka szaporításban gyönyörködnek, jelenthetik ez eránt magokat a' Szeniczi Tisztartónál *Strisch Györgynél*.

* * *

A' Füleki Uradalomban Neograd Vármegyében Jövő September hónapnak 9-ik napján fognak a' Vendégfogadók kortsmakkal együtt jövő 1806 Elztendőnek 1-ső Januarius hónapnak napjától számlálvan 6 következő Elztendőkre minden hozzá tartozandó földekkel kótya kevénye által Árendába botsajtatni, és ugyan Füleki mező Városban két Vendégfogadó kortsmával együtt.

Csakanyháza nevü faluban egy kortsma.

Ipolynitrában — — — egy kortsma.

A' kinek a' feltételek eránt tudósítás szükséges magát az ugyan említett mező városban Füleken Galy Jánosnál Gróf Berchtold Antal Tisztartójánál jelentse,

T u d ó s í t á s.

T. N. Vals Vármegyében *Szombathelyen*

alól egy kis órányira a' Gyöngyös vize folyta, és a' tsinált út mellett fekvő *Kis-kajd* nevezetű *pu-rum* Jószág, melynek minden szükséges Benefici-umja ezek, úgymint :

1) Térös intravillanus funduffán lakó-hely, szép veteményes, mellette gyümölcstös kert —

2) Majorja, a' hol elegendő tseléd épületek, pajták, istállók, birka, és Sertés aklok —

A' Gyöngyös vizén 3 kerekű köbül épített, és cserép téglával födetett malom, mellette molnár ház —

Az ország út mellett korcsma szükséges istá-lókkal együtt, szekér állás és Mészárszék

Termékeny, és első Classisú földjei, melyek mező, rét, és elegendő erdőből, mind öszve vala-mi 600 hóldból állók —

Saját földjein, és erdőjében elegendő pascu-um, és még a' mellette való határban is ehez jus-sa vagyon —

Istenben boldogúlt T. N. *Svatics* Ur, és ked-ves hitveffének Vidos Borbála Afzszonnak elmara-dott árvái, és természetes Successori által árúban bocsájtatik. A' kinek vevésre kedve vagyon, a' Jószágot minden üdőben meg tekintheti, és ott a' közel lévő Atyafiakkal mingyárt ugyan alkuban ereszkedhetik, a' Contractusnak legális, és egye-temben véghez vitt subscriptiója, úgy a' jószágnak szükséges bé - vallása, és annak rende szerént való által adása pedig e' folyó Esztendőnek Julius hol-napnak 2 ik napján, a' midőn tudniillik még a' távul lévő atyafiak is mind öszve jönnek, minden hallusztás nélkül fog meg esni.

(Fél árkus Tóldalékkal.)

VIII. T ó l d a l é k.

Költ Junius 14 - dik napján. 1805.



S E R T U M

vernale

Illustrissimo Domino Comiti

Georgio Festets

de Tólna &c.

S. C. R. A. Majestatis Camerario Aulico
Statori Convictus Nobilium Mecoenati Mu-
nificentissimo in Sempiternum Gratitudinis
Monumentum Obtulit Musæum Majus e Con-
victu Nobilium Keszthelini.

Dum Onomasticum Diem VIII. Calendas Maji
celebraret.

Di Patrii servate Domum — —

Virg. L. II.

O d e.

I.

Clio! sacra vere novo
Fave Lyra, Nymphis junctæ
Hilares Gratiaë Plaudite!

2.

Alternò pulsate pede
Terram, Choros Lucina orna,
Zephyre effla Profas, Vincias

2
3.
Chloris Sertis Limina, quae
Kesztheliam Arcem adauxere,
Residet namque Magnus Comes!

4.
Stator Convictus, Pater hic,
Largusque Mecoenas noster,
Manibus candida Lilia

5.
Offer plaenis, tempore, quo
Nomen Georgi Patroni
Recolit, quem Hunniae Maximi

6.
Mirantur, Nomen celebrant
Kesztheliae Telluri, nam
Cito Claro Georgico Lux

7.
Saturni certe Aurea inest.
Hunc, Tu Pater Coeli Rector,
Redimito Corona Tua!

8.
Vos Parcae Admirandum Animam
Dono Divum Terris Missam,
Retinete in Nestoris stamine.

* *

Csokonai Vitéz Mihályhoz,
mikor Anacreoni daljait legelőször meg-
olvastam.

Mig Fannim egy hűs viz parton
Danola, a' majorán
Illatot gözölgő karton
Virágok' gyöngy biborán:

Addig szép zöld Olasz-falat
 Képező, és Feketén
 Arnyékozó Lúgos alatt,
 Szedegeték epret én.
 Bájolván jött a' Hang felém, —
 Megyek, — 's a' ró'sák' tépett
 Erekyéji közt, meg lelém
 Fannit, a' tsupa szépet.
 Ki gyulladt szép ortzáján Lyán
 Szemérme, mikor ékkel
 Virittó szűz kanahánján
 Ájulva olvadék el.
 Idvezlettem az életet
 Imádván, míg szép szentem'
 Templomába, a' szeretet'
 Oltáránál pihentem.
 Cziteráztam, de Cziterám'
 Elejtém; mert egy kellő
 Ezüst hang úgy pihege rám;
 Mint a' Nyúgotti szellő.
 Egy Poéta, 's egy gyenge kis
 Szűz, ah! — úgy danolánok,
 Hogy maga a' zöld berek is,
 Buzdulva járt utánnok.
 Ha ezt a' Múfák hallanák! —
 Ah! — maga danol vala
 Az Anacreoni Danák'
 Kofzorúzott Angyala.
 Ni · egy szép léány' kebele
 Tárodik ki, 's abban tsók -
 Váfárt üt Amor, és vele
 Meg alkuszna a' Kantsók.
 Pongyolán tollázkodnak, ah! —
 A' Myrtus fák' Anyányi
 Galambfiai! FARSnak, a'
 Leggyönyörűbb léányi! —
 Ah ni, a' szerelmessé lett
 Édes érzésű szív, ott
 Hal el, hol maga az Élet
 Először Nektárt ivott.

Eg a' VITÉZ! egy Szűz Lyántul
 Ki tsapött Láng gyult bele,
 'S a' mennyek' láthatárán tul,
 Lobog szépen felfele.
 Látlak Szent Prófétám mikép?
 Ragadott el egy *Láís*
 Formájú szép Angyali kép!
 Izráél' paripái, 's
 Tsitt! CSOKONAI énekel,
 Be szépen tud jádzeni
 A' parányi szerelmekkel, —
 Érzed é azt Te *Fanni*?
 Sir *Fanni*, 's tsak ugy piheg ő, —
 Sir, — ah jaj! nagyon oda
 Bámult, nagyon a' Zenegő
 Hárfára andaloda.
 Szólj, — oh szólj tsupa szeretet! —
 Nem szól a' kegyetlen, ni. —
 Egek! tán másba szeretett, —
 Ni! ni! el akar menni. —
 Vénus! Amor! jaj a' Rátok
 Esküdt szép Istenke, im
 Elpártolt, — Isten hozzátok
 Néhai szerelmeim! —
 Hát én azért vezetélek
 A' Babér berekbe bé,
 Hogy búmra légy a' szép lélek.
 Eránt érzékenyebbé? —
 Hát *Fanni*? — édes Istenem! —
 Az én Flóra szentelte
 Ligetemnek termése, nem
 Illendően tisztelt e'? —
 Pimplai Rósák' Bársonyi,
 Ha nem nyiltak is buja
 Fejeden; nyilt a' *Bukonyi*
 Vad kükörts' kofzoruja. —
 Nem élt Tokaji Harmatonn,
 Az én Prütsök énekem;
 Nem: — de adtak a' *Balaton*'
 Sziklaji Nektárt nekem.

Hányszor tevém kebledbe le,
 Oh jaj hányszor! szép pamat
 Virággal, 's gyümölcstel tele
 Tetézett kofaramat? —
 Menj hitfizegett! — fogadásod'
 Atka kísérjen, — 's ha itt
 Hagysz engemet, itt! — ám lássod! —
 Közöntséd CSOKONAI! —
 Menj; — 's ezen szóra el illa, —
 Sűrű volt a' nyár vesztő
 Nem láthattam! — ah tán LILLA
 Szoba Léánya leszf' ő!

Kováts József,
 Város Hidvégi Ref. Káplán.

* * *

*Pesti Könyváros N. Kis Istvánnál a' TT.
 PP. Piaristák Collegiuma alatt lévő Könyvá-
 rosi bótban e' következő új könyvek ta-
 láltatnak.*

Magyar Ország polgári Históriajára való Lexicon
 a' XVI-ik század végéig, Készitette Budai Fe-
 rentz Ur, ki adta Budai Esaiás' a' Debretzeni
 Ref. Coll. Historiát, Görög nyelvet és Déák
 ékessen szollást Tanító Professor. Nagy Váradon
 1804. 1 Darab, ékes kötetben 4 fl.

Magyarok Historiája, mellyet Csétsényi Svastics
 Ignátz a' Györi Püspökségnek Mosonyi Espe-
 restségében Sz. Miklósi Plébanos ira 3 Darab-
 ban kötetlen 5 fl.

Gróf Bethlen Miklós Életének, úgy Erdély Ország
 akkori Történeteinek tulajdon magától Frantzia
 nyelven való le írása, Magyarra fordittatott és
 ki adatott a' régiségben gyönyörködő N. Ma-

gyar Nemzetnek kedvéért Kolosvárat 1804.
8-ad Rétben ékes kötetben 1 fl. 30 kr.

Gondviseelés az egeszleges és gyenge szemekre, és
ara való oktatás miképen lehet az embernek
önnön magán segiteni, a' Szémnek olyan hirte-
lenvaló betegségében, melyek tulajdon orvosi
vagy Seborvosi esmeretet nem kívántatik. Irta
Beer József György Bétsi szem Orvos Doctor,
Magyarra fordította Váradi Sámuel Orvos és
Bába Doctor két Réz Tablával Bétsben 8-ad
Rétben 1805. 1 fl. 30 kr.

Ö t ö d f z ö r i T ú d ó s i t á s .

Galanthai Gróf F e k e t e F e r e n c z E ő Nagy-
sága, magát és minden birtokait önként seques-
trum alá vetette, kinek is Administratorává nagy
melfóságú Illesházi Gróf Illésházy István E ő
Cs. Kir. Felségének Kamerariussá 's belső Titkos
Tanátsoffa és Tek. Liptó 's Trencsin Vármegyék-
nek örökös és Fő Ispánnya E ő Excellentiája tété-
tődött, 's abban Fels. Urunk által is meg erőssi-
tetett. Arra való nézve, minekutánna a' nevezett
Gróf Urnak Creditorai vagy már ki elegitettek,
vagy a' végbe ment convocatoria által a' törvé-
nyeknek útjára utasitattak volna; valamint maga
Gróf Fekete Ferencz Ur E ő Nagyságának, úgy a'
Sequestrum Administratora Mélt Gróf Illésházy
István E ő Excellentiájának nevekben is ennél fog-
va közönségesen hirül adatik, hogy amannak,
úgy mint Gróf Fekete Ferencz E ő Nagyságá-
nak, a' sequestrum természetéhez, és maga Admi-
nistratorával kötött Tractájának 7-ik és 8-ik tzik-

kelyeihez képest semmi jussa nints arra, hogy valakitől vagy költsön pénzt felvegyen, vagy jószágából leg kissebbet is vagy elzálogíthasson, vagy mástól valamit vehessen, vagy valamit eladhasson, egy szóval, akarmi névvel nevezendő birtokára nézve (ide értvén a' taplalására ki rendelt költséget is) valakivel valamelly alkubá botsátkozhasson. Innen önként a' következik, hogy mind azok, a' kik az illy környülállások közt a' sequestrum alá tetődött Gróf Urral, akarminémű név és szin alatt valamelly kötésre vagy egyezésre lépni bátorkodnak, az abból reájok következhető kárt egyenesen és egyedül magoknak tulajdoníthatják. Költ Bécsben Aprilis 12-ik napján, 1805-ik esztendőben.

Másodszori Híradás.

Tek. Nemes Nyitra Vármegyében helyheztesített Helységben Holitson, az oda való Császári, és Cs. Kir. Familia ösi uradalmának Fő Directiója, a' jövő Augustusnak 19-ik napján tartandó közönséges licitatio, avagy Kótyavetye alkalmatosságával, következő Spanyol eredetű juh darabokat fog el adattatni, úgymint: 1) Néhány száz darab hafzna vehető, legfinomabb Spanyol fajzátú anya juhokat, mellyekből egy darab 12 forinton fog kikiáltatni. — 2) Több száz darab két's egy esztendős és idei jerkebáranynokat, mellyek valóságos Spanyol eredetű kofoktól, és a' legfinomabb Spanyol származású anyajuhoktól származtak. A' két és egy esztendősöknek 15 forinton, az idei báranynoknak pedig 10 forinton fog

darabja ki kiáltatni. — 3) Több száz darab bagozó két 's egy esztendő és idei igen szép és finom bak barányokat, mellyek hasonlóképen originalis Spanyol kofoktól, és a' leg finomabb Spanyol származású juhoktól eredtek. A' bagozó ifjú kofoknak 40, az idei bak barányoknak pedig 20 forinton kiáltatik ki darabja. — 4) 30 darab valóságos originalis Spanyol Országi ifjú kofokat, mellyből 120 forinton kiáltatik ki egy darab. — 5) 30 darab originalis Spanyol Országi bak barányokat, mellyből 80 forinton fog egy darab ki kiáltatni. — Végtére egynéhány szép Tirolisi eredetű ifjú bikák és borjúk is fognak azon alkalmatossággal el adattatni.

Ezen árrúba botsattatandó barmoknak nemes tulajdonságokról, és származásoknak valóságokról elegendő tanubizonyságot adhatnak a' már több ízben Holitsban el adattattak: mellyre nézve minden előre való ditsirés szükségtelen volna. Azok, a' kiknek a' vásárlásra kedvek leszen, bizonyosan meg fognak avval elégedni, és júhaiknak meg nemesítésekre ennél tsalhatatlanabb módot és utat, melly a' környülállásokhoz képest minden esztendőben több több daraboknak el adatások által folytatni fog, nem találhatnak. — Ki adatazott Bécsben Martzius 31-ik napján, a' Császári, és Csász. Kir. Patrimonialis és Familia Uradalmak Fő Directiojától.